Despre rugby cu internaţionalul Fănică Bârsan

14 ani de activitate în rugby

Am scris până acum numai despre jocuri, regulamente şi proecte. Nici odată nu am cerut părerea unui „senator de drept" în echipa naţională.

Mulţi pe drept sau pe nedrept, se întitulează „senatori de drept".

Unul singur întruneşte toate calităţile: Cavaler în sport, conştiincios, mereu în formă şi popular: „Nea" Fănică Bârsan.

L'am întâlnit pe stradă numai în talie sfidând zăpada care cădea.

— „Nene Fănică", numai câteva întrebări şi eşti liber.

— „ Cu plăcere" — şi am intrat într'o cofetărie.

L-am urmat, l'am întrebat şi mi-a răspuns.

— Cred că echipa noastră naţională din anii trecuţi şi în special din 1937 la campionatele europene dela Paris, a fost superioară celor din trecut care erau învinse regulat la diferenţă de peste 40 puncte

— Cel mai bun produs al rugbyului românesc îl socotesc pe Niky Chrissoveloni şi cel mai complet jucător pe Gogu Sfetescu vechi camarazi de sport.

— Socotesc că rugbyul e cel mai complet dintre toate sporturile, pentrucă desvoltă iniţiativa, curajul, încrederea în sine, respectul de adversar.

E un sport bărbătesc, intr'un cuvânt e un sport de **război** pe care actualii conducători cred că îl vor ajuta prin toate mijloacele posibile.

Impreună cu boxul, atletismul şi înnotul, rugbyul este sportul de bază în care va trebui să activeze în număr cât mai mare tineretul nostru.

— Datorez în mare parte cariera mea de sportiv, conştiinciozităţii şi dragostei pe care am avut-o faţă de sport; deasemeni am un cuvânt de mulţumire, faţă de Raul Vizanti, conducătorul secţiei de rugby a T. C. R. care m'a ajutat totdeauna atât cu vorba cât şi cu fapta şi pe care l'am avut mereu alături de mine în cele mai grele împrejurări.

— Practic efectiv sportul dela vârsta de 12 ani. Cum în prezent am 32 ani, vezi prin urmare că fac sport de 20 ani, dintre care 14 ani numai în rugby, sport căruia m'am dedicat exclusiv. Nu e uşor să poţi rezista într'un sport cum e rugbyul 14 ani de zile, mai ales că am jucat în toate matchurile.

— Nu beau alcool decât rare ori şi atunci foarte puţin, nu pierd nopţile şi mai ales nu fumez.

Cred că cel mai mare duşman al sportului în general şi al rugbyului în special e tutunul, care are efecte ce nu se pot imagina, faţă de forma jucătorului.

— M'am ţinut atât de mult în sport pentrucă am avut plăcerea şi cinstea să am alături de mine oameni cu mult suflet, jucători talentaţi cu care m'am înţeles perfect, reuşind în decursul anilor să facem un tot omogem în sânul T. C. R.

Printre aleşi sunt: N. Tanoviceanu, Penciulescu, Tuky Dragu, Niky Chrissoveloni, Nelu Popa Andrei Mateescu, Burlescu, Şerban Ghica şi alţii.

Fyb

GINO BARTALI

Originala admiratoare a lui GINO BARTALI

Una din marile figuri ale ciclismului mondial, este, fără îndoială, Gino Bartali.

„Misticul" Gino, „taciturnul" Bartali, a prilejuit o sumă de articole în presa sportivă europeană şi chiar de peste ocean.

Nu de mult, presa a înregistrat un eveniment însemnat în viaţa „misticului" pedaleur: Bartali a fost primit de Papa Pius. Celebrul as al pedalei era în călătorie de nuntă.

Evenimentul acesta, determinându-ne să căutăm printre ziare, reviste, tăeturi şi insemnări, material pentru întocmirea unui portret mai amplu al lui Bartali, — am dat peste următoarea pagină interesantă din viaţa lui Gino.

Dela începutul şi până la sfârşitul „Turului Franţei" 1938, poşta pe care o primea zilnic campionul toscan era neînchipuit de voluminoasă. In majoritate scrisori dela femei, scrise îngrijit, cu fraze căutate, cu adjective la superlativ, unele din ele cerându-i întâlniri, iar altele, mai puţin romantice, mai prozaice, făcându-i propuneri matrimoniale.

Nu s'ar putea spune că Bartali poza în mare vedetă tratând cu indiferenţă şi o plictiseală de blazat corespondenţa sa. Nu. Il dădea oarecare atenţie. Atât cât îi ingăduia timpul să frunzărească epistolele.

Printre multele misive primite la capătul etapei, la Royan, — una îl interesă îndeosebi.

O scrisoare modestă, cu o caligrafie simplă, fără inutile înfloriturî, care suna astfel:

Sunt o tânără italiancă, locuind de mai mulţi ani în Franţa. Nu puteţi crede câtă plăcere mi-a făcut şi ce mândră sunt, aflând că sunteţi în fruntea clasamentului.

Aşi fi dorit foarte mult să vă cunosc, însă n'am îndrăsnit să mă prezint la hotelul dv., întrucât sunt sigură că n'aşi fi fost primită. Locuesc la Chauxy şi mă chiamă.....; vă strâng mâna cu multă, multă, căldură".

Ca şi ori care alt curios, Gino Bartali începu prin a se interesa unde se află Chauxy; era un sat micuţ, modest, la numai doi kilometri de Royan.

Gino stătu pe gânduri; să se ducă sau nu?

Etapa o sfârşise admirabil; — era bine dispus; iar a doua zi era zi de repaos. Insfârşit, Gino se hotărî: se va duce.

Alergătorul serios de până atunci, îşi deretecă ţinuta, surâzător la gândul că va întâlni o tânără conaţională, căreia îi va prilejui nespusa plăcere de a cunoaşte un atlet italian care e în fruntea „Turului Franţei" şi cunoscut de o lume întreagă.

Nu-i spuse nimic lui Girardengo, — comisarul italian al cursei, — pentrucă Bartali trebuia să-şi îngrijească nu numai picioarele... dar şi creerul, odihnindu-se şi Girardengo l-ar fi oprit să se ducă.

Se lăsa seara când campionul toscan părăsi hotelul din Royan, îndreptându-se spre Chauxy.

Nu după mult timp ajunse în Chauxy: un sătuc pitoresc, răsfirat pe malurile unui râuleţ, odihnea romantic în boarea serii.

Bartali admiră pitorescul satului. Atenţia îi fu reţinută de o casă cochetă, îngrijită, care-i amintea de aerul câtunelor în care copilărise.

In poarta casei, un copil, — să tot fi avut 10 ani, — îl privea cu lăcomia unor ochi negri, luminoşi.

— Ascultă, piciule... aici stă „signorina".....?

— Da... da... sigur că stă aici. Dar dvs... dvs..., sunteţi Bartali..!.. îi vorbi piciul cu accent toscan.

Bartali rămase uimit.

— *„Piccino caro... ma tu parli toscano!"*, — i se adresă Bartali plăcut surprins că aude în glasul de cristal al copilului accentul ţinutului său natal. Eşti din Florenţa? — îl întrebă Gino.

— Eu nu! — răspunse mititelul, însă tatăl meu şi mama mea, da! Sunt toscani; sunt din Nave di Rovezzano!

Nave di Rovezzano; un câtun, la numai o aruncătură de piatră, departe de Ponte a Ema, satul natal al lui Bartali.

— *E la signora... allora?*

— *E mia madre!*

Este lesne de închipuit mina surprinsă pe care a făcut-o Bartali aflând că... domnişoara, pe care o căuta, era mama acelui piciu, care, conducându-l în curte, îi vorbea de parcă se băteau turcii la gura lui, de marea bucurie pe care o au ai lui, tatăl şi fraţii, de a-l vedea pe Gino...

— A fost o stratagemă a noastră, — îl lămuri puţin mai târziu, doamna. Ne-am gândit că invitându-vă ca din partea unei familii italiene, stabilită în Franţa, nu v'ar fi interesat, şi atunci am născocit acest truc, original Mai ales că v'am preparat şi o surpriză

— ...?!

— Veţi lua cina cu noi. V'am pregătit una din preferatele dvs., mâncăruri toscane...

*

Când Bartali a ajuns la hotelul său era târziu, aproape de miezul nopţii şi totul era cufundat în tăcere şi în somn; era nespus de satisfăcut, de minunata seară petrecută, într'o familie de conaţionali amabili.

Gino nu putu să adoarmă numaidecât. Năpădit de sentimente duioase gândurile îi sburau departe, spre Ponte a Ema, la casa lui, unde o bătrână grijulie şi gospodină, — maică-sa, — aşteaptă, zi de zi, cu inima strânsă, veşti despre soarta lui în clasamentul competiţiunii suverane a lumii sportive...

Şi Gino adormi târziu, învăluit de plăcuta amintire a acelei seri...

— em. i. —

Hockeyiştii

pleacă Joi seara in Slovacia

Selecţionata de hockey a Capitalei pleacă în turneul din Slovacia Joi seara.

Sub conducerea d-lui prof. Virgil Popescu, directorul Sporturilor de iarnă, vor face deplasarea următorii jucători: Dron, Sadowski, Anastasiu, Tănase, Botez, Pană, Tomovici, Teodorescu, Florin Popescu, Cosman şi A. Bărbulescu.

Acest lot a făcut aseară un ultim antrenament.

Echipa de juniori a Capitalei

pleacă mâine dimineaţă la Brăila

Asa cum am anunţat, echipa de juniori a Capitalei, care s'a comportat în mod atât de strălucit în faţa lui H. C. Iaşi, va juca mâine şi Joi la Brăila, contra unei selecţionate de acolo.

Vor face deplasarea următorii jucători:

Stan Mihai, Buşac, V. Petrescu, Alimănişteanu, Manoilescu, Dlugosch, B. Turceanu; Vulescu, T. Andreescu, Mărdărescu; Racoviceanu, A. Tănase, Hariton.

Acest lot va pleca mâine, Miercuri dimineaţa la ora 6,27 din gara de Nord, spre Brăila.

Citiţi:

Universul

Sport

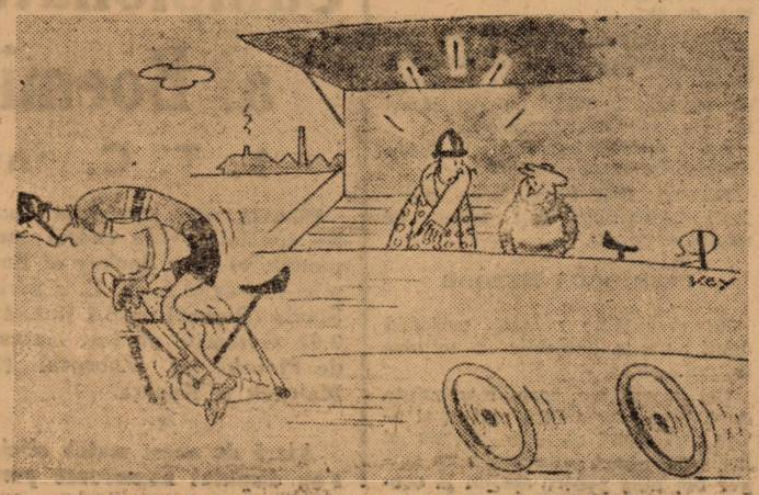

— Atenţie, Max, să ştii că la sosire cauciucurile nu vin cu tine.

Sugerăm „O.S. R."-ului...

Infiinţarea unei Universităţi libere sportive

Conferinţe cu subiect de propagandă şi îndrumări technice însoţite de proecţiuni. — Vor conferenţia conducătorii sporturilor, medici, profesori de educaţie fizică, personalităţi sportive, ziariştii de specialitate, vedetele sportive, etc...

Noua îndrumare a sportului românesc, pornind la reclădirea sportului, are în programul său şi o intensă activitate propagandistică.

Astfel, conferinţe la radio, conferinţe, pe sporturi, în şcoli, pentru propagarea ideii de sport şi a unei cât mai bune înţelegeri a rostului ideologiei sporturilor în viaţa naţiunii cât şi în desvoltarea tinerelor vlăstare ale neamului.

Unele directorate au şi trecut la fapte, — altele sunt pe punctul de a ieşi şi ele pe teren.

Pe marginea acestei frumoase iniţiative ne îngăduim să sugerăm conducerii sportului românesc înfiinţarea unei „Universităţi libere sportive".

In cadrul ei ar urma să se ţină de două ori sau de trei ori pe săptămână — sau chiar seral — conferinţe din toate ramurile sportive.

Conducătorii diferitelor sporturi, personalităţi de o competenţă notorie, în materie, medici, profesori de educaţie fizică, ziarişti de specialitate, sportivi de vază etc., să desvolte subiecte cu substrat propagandistic, technic, critic, medical, etc.

Conferinţele, spre o cât mai bună prezentare, ar fi nimerit să fie însoţite de proecţiuni, de scurte povestiri, cu o uşoară notă amuzantă dar profund instructivă, spuse de marii jucători, atleţi, boxeuri, alergători, etc., din timpul de faţă sau din vechea gardă.

Ciclul de conferinţe ar urma să se ţină toată iarna până spre primăvară. Intrarea fireşte, să fie gratuită.

In modul acesta, socotim, prezentarea în public, a sporturilor în cadrul unei universităţi libere, constitue un punct însemnat în drumul de definitivă afirmare a sporturilor. Fără a mai pomeni că în acele conferinţe, spunându-se o serie de adevăruri şi taine technice, ceace se realizează într'o foarte mică măsuă în şedinţele de club, sportivii au multe de învăţat ei iniţiindu-se, atât în sportul lor de predilecţie cât şi în celelalte.

Rolul propagandistic şi instructiv al acestei Universităţi este prea evident spre a mai insista asupra lui.

Socotim că cei în drept vor reflecta temeinic asupra acestor rânduri.